

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: P. G., proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí*, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen *žalovaný* či *MPSV*), v řízení o žalobě ze dne 19.2.2015 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2014 č.j. MPSV-UM/6612/14/4S-KRK o *příspěvek na mobilitu*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*. Dle § 4 odst. 1 písm. a) *s.ř.s.* soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 *s.ř.s.* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první *s.ř.s.*). Dle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* mimo jiné ve věcech sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státní sociální podpory rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Včasnou žalobou ze dne 19.2.2015, k níž byla následně připojena i kopie napadeného rozhodnutí, žalobce vyjádřil nesouhlas s *rozhodnutím žalovaného ze dne 15.12.2014 č.j. MPSV-UM/6612/14/4S-KRK*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád*), *zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce*

České republiky – krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen **ÚP**) č.j. MPSV-UP/1250541/12/AIS-ZDP ze dne 1.10.2012 o nepřiznání příspěvku na mobilitu. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí popsal žalovaný průběh řízení zahájený podáním žádosti žalobce dne 26.3.2012 u ÚP (kontaktní pracoviště *Cheb*) o příspěvek na mobilitu, kdy ÚP vydal dne 4.6.2012 rozhodnutí č.j.: MPSV-UP/876307/12/AIS-ZDP, jímž nepřiznal příspěvek na mobilitu a po podání odvolání žalobcem žalovaný jako odvolací správní orgán zrušil napadené rozhodnutí ÚP a věc vrátil k novému projednání rozhodnutím č.j.: MPSV-UM/876/12/9S-KRK ze dne 2.7.2012. Dne 1.10.2012 ÚP vydal rozhodnutí č.j.: MPSV-UP/ 1250541/12/AIS-ZDP, kterým nepřiznal příspěvek na mobilitu, proti němuž podal žalobce také odvolání, o němž bylo po jeho přezkoumání i řízení předcházející vydání tohoto rozhodnutí, dne 30.11.2012 vypraveno rozhodnutí (ze dne 28.11.2012) č.j.: MPSV-UM/ 2861/12/9S-KRK, kterým bylo potvrzeno napadené rozhodnutí ÚP. Poté bylo rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 15.7.2014 č.j.: 16Ad 8/2013 zrušeno rozhodnutí odvolacího správního orgánu ze dne 28.11.2012 pro vady řízení a věc vrácena k dalšímu řízení. Následně žalovaný vyžádal doplnění posudku Posudkové komise MPSV pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či **komise**), který mu byl doručen dne 1.10.2014 a v jeho výroku bylo uvedeno, že PK MPSV vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru, když jako rozhodující zdravotní postižení žalobce hodnotila ankylosující spondylarthritidu V. st. cl. c. s počínajícím rhizomelickým postižením kyčle, v oblasti psychické je plně komponován, v oblasti smyslové bez postižení, kardiopulmonálně kompenzován, horní končetiny bez funkčního postižení, dolní končetiny – r omezení funkce levého kyčelního kloubu lehčího stupně, zkrat LDK, páteř - ankylóza celé páteře, žalobce chodí a stojí bez opěrných pomůcek je schopen vstávání a usedání, je schopen stání, je schopen zaujímat polohy, je schopen chůze krok za krokem s přestávkami do vzdálenosti 200 metrů /dle praktického lékaře a revmatologa bez odpočinku ujde 500 metrů, dle sociálního šetření 100 metrů/, je schopen chůze po schodech nahoru a dolů v rozsahu jednoho patra, je schopen používat dopravní prostředky včetně bariérových, je schopen poznávat a rozeznávat sluchem nebo zrakem, je plně orientovaný, je schopen se orientovat v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat; PK MPSV byla v souladu se sociálním šetřením ze dne 10.5.2012.

Po doručení písemného vyjádření žalobce a lékařské zprávy ze dne 25.3.2014 bylo žalovaným vyžádáno další doplnění posudku PK MPSV, které mu bylo doručeno dne 19.11.2014 a i v něm bylo uvedeno, že komise neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 7.11.2012, kdy konstatovala, že zdravotní stav žalobce není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (dále jen **ZSS**), ve vztahu k základním životním potřebám v oblasti mobility a orientace.

Dále bylo uvedeno, že PK MPSV byla upozorněna, že žalovaným z aplikačního programu automatizovaného zpracování údajů bylo zjištěno, že žalobci byl od ledna 2014 přiznán průkaz ZTP a od června 2014 příspěvek na mobilitu. Žalovaný také zdůraznil, že dle PK MPSV žalobce od 1.3.2012 až k 31.12.2013 nepotřeboval pomoc v oblasti mobility a orientace, byl schopen lokomoce a orientace; doložený odborný nález ze dne 25.03.2014 měla PK MPSV k dispozici, a v něm uvedený výsledný funkční hendikep byl již posudkově hodnocen dle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., v platném znění, platící od 1.1.2014.

Rovněž žalovaný uvedl k dalším námitkám žalobce, že PK MPSV není povinna do posudkového zhodnocení podrobně přepisovat celé znění lékařských zpráv, ze kterých vychází při svém zhodnocení, ale podstatné je to, že při posudkovém zhodnocení zohledňuje veškeré dostupné lékařské zprávy a dokumentaci. Také bylo připomenuto, že dle § 6 zákona

č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen **zákon**), ve znění účinném do 31.12.2013 má nárok na příspěvek na mobilitu osoba starší 1 roku, která není, schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle ZSS v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu /s výjimkou podmínky opakovaného dopravování/ musí být splněny po celý kalendářní měsíc.

Schopnost zvládat základní životní potřeby se posuzuje podle ZSS, a to stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči. Neschopnost zvládat základní životní potřeby musí vycházet ze zdravotního postižení, které má charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu mobilita se považuje stav, kdy je osoba se zdravotním postižením schopna zvládat stání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popř. i s přerušováním zastávkami, v dosahu aspoň 200 metrů, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bezbariérových.

Za schopnost zvládat základní životní potřebu orientace se považuje stav, kdy je osoba se zdravotním postižením schopna poznávat a rozeznávat zrakem i sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

Zákonem č. 313/2013 Sb., kterým se mění ZSS a další související zákony, došlo s účinností od 1.1.2014 mimo jiné i ke změně zákona. Na základě přechodných ustanovení, uvedených v tomto zákoně, se řízení o příspěvku na mobilitu zahájená a pravomocně neskončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle právních předpisů, účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Nově je rovněž tímto zákonem od 1.1.2014 upraven nárok na příspěvek na mobilitu, přičemž nárok na tento příspěvek má osoba starší 1 roku, která je držitelem průkazu osoby se zdravotním postižením ZTP nebo ZTP/P, který byl uvedené osobě přiznán podle právních předpisů účinných od 1.1.2014.

Závěrem žalovaný vyjádřil přesvědčení, že ze strany PK MPSV byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti potřebné pro spolehlivý posudkový závěr a tím byl dostatečně vyhodnocen funkční dopad nepříznivého zdravotního stavu žalobce na schopnost zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Komise se rovněž dostatečně vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména se všemi námitkami zmiňovanými žalobcem tak, jak nařídil Krajský soud v Plzni, proto bylo odvolání shledáno jako nedůvodné, a proto bylo rozhodnutí ÚP potvrzeno.

V žalobě namítal žalobce zejména, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle vyhlášky č. 505/2006 Sb. v účinném znění a navíc se žalovaný s jeho veškerými námitkami vypořádal svým standartním způsobem a to tvrzením, že vše bylo v pořádku a správně. Dále popsal svůj zdravotní stav i jaké potíže mu způsobuje a namítal, že v posudkovém zhodnocení je jeho primární onemocnění pouze konstatováno a z lékařských zpráv jsou zase vynechány některé důležité údaje a nový posudek (*lékařská zpráva ze dne 25.3.2014, dle níž je omezen v mobilitě a není schopen ujit delší kus cesty, ne jeden zátah neujde více jak 50 m*)), který dodal, nebyl brán v úvahu, proto s posudkem PK MPSV nesouhlasil, když komise učinila závěr o tom, že nesplňuje podmínky pro přiznání příspěvku na mobilitu, aniž by komplexněji zkoumala jeho zdravotní stav a

nezabývala se důvodem jeho odvolání ze dne 10.10.2012 proti rozhodnutí ze dne 1.10.2012, když posudek napsala posudková lékařka MUDr. S. a uvedla, že žalobce se pohybuje bez pomůcek, ujde cca 100 m, čímž dle něho tedy splňuje jednu z podmínek pro přiznání příspěvku na mobilitu. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 15.12.2014 a vrácení věci žalovanému, aby znovu rozhodl a také požadoval případné náklady řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 2.4.2015 závěrem navrhl zamítnout žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou, neboť při vydání napadeného rozhodnutí byl vázán právním názorem Krajského soudu v Plzni, který rozsudkem ze dne 15.7.2014 č.j. 16Ad 8/2013 věc vrátil k dalšímu řízení a uvedl za nezbytné vyžádat náležité doplnění posudku PK MPSV. Žalovaný dostatečně reagoval na veškeré písemné námitky žalobce tak, jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Předmětná správní rozhodnutí byla vydána v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení, která jim předcházela, netrpěla procesními vadami, pro které by bylo nutno správní rozhodnutí zrušit. Dále bylo uvedeno k námitce žalobce o jeho schopnosti ujít cca 100 m, že k této skutečnosti se komise dostatečně vyjádřila v doplňujících posudcích a rovněž žalovaný se k uvedené problematice vyjádřil v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí tak, že komise při posudkovém zhodnocení zvažovala i údaje o schopnosti žalobce absolvovat chůzi vzdálenost v metrech, a to údaj, jak ze strany žalobce, tak i uváděné vzdálenosti praktickým a odborným lékařem; tyto údaje je nutné hodnotit jako subjektivní, rozhodující je vždy objektivní nález, proto komise zhodnotila, že žalobce je schopen lokomoce minimálně do vzdálenosti 100 m s odpočinkem a po odpočinku je schopen pokračovat v další chůzi. Lékařskou zprávu MUDr. N. ze dne 25.3.2014 nemohla komise brát na zřetel, jelikož se jedná o doplňující posudky o zdravotním stavu ke správnímu řízení žádosti o příspěvek na mobilitu podanou žalobcem dne 26.3.2012. Také bylo připomenuto, že doplňující posudek PK MPSV byl vyžádán na základě rozsudku soudu, tudíž nešlo o nové posouzení zdravotního stavu žalobce, ale o doplnění posudku ze dne 7.11.2012. Doplnění posudku byla vypracována dne 1.10. a i 19.11.2014, kdy komise setrvala na svém závěru ze dne 7.11.2012, že žalobce od 1.3.2012 do 31.12.2013 nepotřeboval pomoc v oblasti mobility a orientace. Ke sdělení, že jsou vynechány některé důležité údaje z lékařských zpráv, žalovaný uvedl, že komise není povinna do posudkového zhodnocení podrobně přepisovat celé znění jednotlivých lékařských zpráv, ze kterých vychází při svém zhodnocení. Žalovaný má za podstatné, že komise při svém posudkovém zhodnocení zohledňuje veškeré dostupné lékařské zprávy (*k dispozici byla i lékařská zpráva z 25.3.2014*) a dokumentace, proto pouze nekonstatovala primární diagnózu žalobce, ale při vypracovaných doplňujících posudcích fakticky k ní přihlížela. Žalovaný také souhlasil s tím, aby o žalobě bylo rozhodnuto bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Ze zaslaného správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedené v rozhodnutí ÚP i žalovaného, stejně tak i ve vyjádření k žalobě, plně odpovídají obsahu spisu; založen je i posudek Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 10.9.2012 vypracovaný MUDr. S. a shora citovaný posudek PK MPSV ze dne 7.11.2012 i jeho doplnění z 1.10. a 19.11.2014, rovněž i rozsudek zdejšího soudu ze dne 15.7.2014. Napadené rozhodnutí ze dne 15.12.2014 bylo žalobci doručeno dle doručenky dne 2.1.2015.

Na zaslané vyjádření žalovaného žalobce reagoval dne 4.5.2015 obsáhlým podáním, v němž mimo jiné sdělil, že nadále trvá na žalobě a nesouhlasil s tím, aby soud o věci samé rozhodl bez jednání, protože chce hájit svá práva a případně dodat další důkazy. Připomenul, že jeho primární diagnóza je ankylozující spondylitida V. st. cl. c., což znamená, že již došlo

ke nepohyblivému srůstu v důsledku tvorby syndezmofytů – kostěných můstků mezi obratli, všech úseků páteře, na rtg. je nález bambusové páteře, tuto nemoc má již více než 10 let, proto má v důsledku této těžké, dlouhodobé a neléčitelné nemoci od 20.2.2012 přiznánu invaliditu 3. stupně, od 1.4.2014 průkaz ZTP a i příspěvek na mobilitu, kvůli tomu byl jeho zdravotní stav těžký a dlouhodobě nepříznivý i před zahájením řízení o příspěvek na mobilitu v roce 2012, což je žalovaným stále ignorováno. Pokud si strana žalovaná, jak sama uvedla, vybírá z jeho lékařských zpráv jen to, co uzná za vhodné, v takovém případě se cítí poškozen jako účastník řízení, proto chce, aby bylo přistupováno k jeho lékařským zprávám jako k celku a nebyl tak měněn jejich obsah. Také vyjádřil názor, že celé řízení je vedeno žalovanou pouze za účelem nepřiznání příspěvku na mobilitu, aby se ušetřily státní prostředky a ne snahou o spravedlivé a objektivní posouzení zdravotního stavu. K podání připojil i kopie lékařských zpráv z let 2012-2014 i doplnění posudků PK MPSV z 1.10.a 19.11.2014.

Následně žalovaný dne 1.6.2015 sdělil, že setrvává na vyjádření ze dne 2.4.2015.

Z vyžádaného posudkového spisu vedeného ohledně žalobce OSSZ Cheb soud zjistil, že jsou v něm založeny všechny shora uvedené posudky OSSZ i PK MPSV a také posudek OSSZ ze dne 24.3.2016, jímž byl žalobce nadále uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně.

Poté soud nařídil ústní jednání na den 31.3.2016 a poté žalobce podáním ze dne 20.3.2016 sdělil, že se nemůže ze závažných zdravotních důvodů k jednání dostavit a souhlasil s tím, aby ve věci soud rozhodl bez jednání. Soud tedy ústní jednání odvolal a ve věci rozhodl bez jednání za výslovného souhlasu žalobce i žalované ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.

V článku IV. bod 3) (Přechodná ustanovení) zákona č. 313/2013 Sb., jímž se od 1.1.2014 mění i zákon č. 329/2011 Sb., je stanoveno, že řízení o příspěvku na mobilitu zahájená a pravomocně neskončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Nárok na takto přiznaný příspěvek na mobilitu zaniká nejpozději dnem 31. prosince 2015. Krajská pobočka Úřadu práce zahájí před uplynutím této doby řízení z moci úřední o nároku na příspěvek na mobilitu podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu jsou stanoveny v § 6 odst. 1-2 zákona, kdy nárok na příspěvek na mobilitu (dle § 7 výše příspěvku činí za kalendářní měsíc 400,-Kč) má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu podle odstavce 1, s výjimkou podmínky opakovaného dopravování, musí být splněny po celý kalendářní měsíc.

Dle § 8 odst. 1 a 2 zákona schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči. Jestliže byl zdravotní stav žadatele o příspěvek na mobilitu již posouzen pro účely příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách, vychází krajská pobočka Úřadu práce při rozhodování o příspěvku na

mobilitu z tohoto posudku. V ostatních případech požádá krajská pobočka Úřadu práce okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Dle § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby a) *mobilita* i b) *orientace* a dle odst. 6 bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (vyhláška č. 505/2006 Sb. – příloha č. 1).

V Příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. je stanoveno vymezení schopností zvládat základní životní potřeby

a) *Mobilita*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) *Orientace*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

Podle § 3 písm. c) zákona o sociálních službách dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se rozumí zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.

Podanou žalobou se domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Zdejší soud zjistil, že žalovaný postupoval dle závazného právního názoru vyjádřeného v rozsudku zdejšího soudu ze dne 15.7.2014 a vyžádal doplnění posudku PK MPSV ze dne 7.11.2012, jak mu bylo uloženo. Uvedený posudek byl s ohledem na námitky žalobce doplněn celkem dvakrát po jednáních konaných dne 1.10. a 19.11.2014 vždy za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, kdy si komise pro objektivní posouzení věci vyžádala kartu praktického i ošetřujícího revmatologa žalobce. V doplněných posudku, a to zejména ze dne 19.11.2014, uvedla komise rozhodující skutečnosti o zdravotním stavu žalobce vyplývající z karty praktického lékaře i revmatologa a závěrem zdůraznila, že zdravotní stav žalobce od 1.3.2012 do 31.12.2013 nepotřeboval pomoc v oblasti mobility a orientace, byl schopen lokomoce i orientace a jeho zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. ve vztahu k základním životním potřebám v oblasti mobility a orientace, tedy setrvala na svém závěru ze dne 7.11.2012 (*původní posudek*). K odbornému nálezu ze dne 25.3.2014 (*revmatolog MUDr. N.*), který měla komise také k dispozici dne 19.11.2014, poznamenala, že výsledný hendikep byl již posudkově hodnocen dle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. v platném znění od 1.1.2014. Komise také uvedla, že posudkovým kritériem při hodnocení příspěvku v oblasti mobility a orientace není hodnocení pomoci při zvládání sebeobsluhy. V posudku ze dne 7.11.2012 komise uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením žalobce je ankylosující spondylarthritis V. stupně, v oblasti psychické je plně komponován, v oblasti smyslové bez postižení, kardiopulmonálně kompenzován, chodí a stojí bez opěrných pomůcek, je schopen chůze krok za krokem s přestávkami do vzdálenosti 200 m /dle praktického lékaře a

revmatologa bez odpočinku ujde 500 m, dle sociálního šetření 100 m/ a k uvedenému rozdílu PK MPSV uvedla, že i přes tento nesoulad je žalobce schopen ujít 100 m a po odpočinku opět pokračovat v lokomoci, je schopen chůze po schodech nahoru a dolů v rozsahu jednoho patra, je schopen používat dopravní prostředky včetně bariérových, je schopen poznávat a rozeznávat sluchem nebo zrakem je plně orientovaný, je schopen se orientovat v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat (*komise byla v souladu se sociálním šetřením ze dne 10.5.2012*). Obsahy doplnění posudku ze dne 1.10. a zejména 19.11.2014, v nichž jsou uvedena rozhodující i ostatní zdravotní postižení žalobce, jsou dostatečně srozumitelnými a bez vnitřních rozporů, jejichž závěry nebyly zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy do 31.12.2013, tj. do změny zákona, proto nebyl důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2014, které splňuje kritéria § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), citována byla i příslušná ustanovení právního předpisu a žalovaný se vypořádal i s odvolacími námitkami žalobce, které neshledal důvodnými. Nebylo shledáno ani pochybení ve správním řízení po podání žádostí žalobcem, čímž se zabýval soud v rozsudku ze dne 15.7.2014, ani při hodnocení jeho zdravotního stavu opakovaně u PK MPSV, kdy bylo posudkovým lékařem i komisí postupováno dle § 6 odst. 1 i § 34 odst. 1 zákona (č. 329/2011 Sb.) ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona o sociálních službách a Přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. (*vymezení schopností zvládat základní životní potřeby*) ohledně mobility a orientace. Žalobce však podmínky stanovené příslušnými shora uvedenými zákony a prováděcími předpisy nesplnil, jelikož nepotřeboval pomoc v oblasti mobility a orientace v potřebném rozsahu, jak uvedeno shora, i když jeho zdravotní stav ve vztahu k invaliditě byl posouzen a dosud trvá jako invalidita třetího stupně. Žalobce sice nebyl přítomen posouzení na OSSZ a u PK MPSV, ale měl možnost se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním vyjádřit, čehož také využil.

Argumentace žalobce, že když mu byl přiznán v roce 2014 průkaz ZTP a i příspěvek na mobilitu pro zdravotní stav, který trval i před podáním žádosti o příspěvek na mobilitu, neboť od 20.2.2012 byl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, je lichá, neboť invalidita a příspěvek na mobilitu se posuzují dle naprosto odlišných předpisů. Při rozhodování správních orgánů žalobce nesplnil v předmětné době zákonem stanovené podmínky pro přiznání příspěvku na mobilitu, proto byla jeho žádost zamítnuta, stejně jako jeho odvolání, i když žalobce je přesvědčen o tom, že podmínky splnil. Navíc v mezidobí od 1.1.2014 došlo ke změně příslušných předpisů, proto když do 31.12.2013 nebylo pravomocně rozhodnuto o jeho žádosti o příspěvek na mobilitu podané 26.3.2012, je s ohledem na přechodné ustanovení zákona č. 313/2013 Sb. shora citovaného nutno řízení dokončit podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Díky změně zákona žalobce splnil zákonné podmínky (*až od 1.1.2014 je nejzávažnější zdravotní postižení žalobce zařazeno v Příloze č. 4 k vyhlášce 388/2011 Sb. a hodnoceno na úrovni těžkého funkčního postižení v bodě 2. písm. h), tj. s nárokem na průkaz ZTP*), proto bylo jeho další žádosti vyhověno a jak sám uvedl, v roce 2014 mu byl přiznán průkaz ZTP i příspěvek na mobilitu.

V přezkumném soudním řízení soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci by se mělo jednat o stav k 15.12.2014, ale s ohledem na již zmíněnou změnu zákona byl zdravotní stav žalobce posouzen v tomto řízení do 31.12.2013, kvůli čemuž nebylo možno přihlídnout k obsahu lékařské zprávy ze dne 25.3.2014, která byla posudkově zhodnocena dle účinné Přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., dle níž se posuzuje od 1.1.2014. Osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem odpovídající třetímu stupni invalidity nemusí současně

splňovat zákonná kritéria pro příspěvek na mobilitu, přičemž zdravotní stav posuzují posudkoví lékaři či posudková komise za přítomnosti odborného lékaře z oboru podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a až podle výsledku posouzení poté správní orgány rozhodnou o předmětné dávce. Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo splněno. Lékařem OSSZ i PK MPSV byly zhodnoceny všechny předložené či vyžádané lékařské zprávy, jak vyplývá ze založených posudků, tudíž skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Námitka žalobce ohledně toho, že dle něho jsou z lékařských zpráv vynechány důležité údaje, také nebyla shledána důvodnou, jelikož se z každé hodnocené zprávy uvede do posudku toliko obsah rozhodných skutečností mající vztah k posouzení předmětné dávky právě s ohledem na odlišnost posuzování jednotlivých dávek v sociální a důchodové oblasti, za což odpovídají posuzující posudkoví lékaři či komise nikoli správní orgány.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že doplněný posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti, jakož i správnosti, nyní obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací orgán i pro žalobce, byť s ním nesouhlasí, uvedena byla příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i další zdravotní postižení.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 19.2.2015 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě doplnění posudku PK MPSV s uplatněnými námitkami; ani soud nyní neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobce zamítl (*výrok I. rozsudku*) ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. (*soud zamítne žalobu, není-li důvodná*). Soud žádnou z žalobních námitek uvedených v žalobě, tedy uplatněných v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) nikoli uplatněných po této lhůtě, neuznal důvodnou, neboť doplněními posudku shora uvedenými byly dostatečně odstraněny vady, pro které bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2012 zrušeno rozsudkem zdejšího soudu shora uvedeným. Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.

Žádnému z účastníků nebyla přiznána náhrada nákladů řízení o žalobě a žalovanému ohledně řízení o kasační stížnosti (*výrok II. rozsudku*), jelikož žalobce nebyl úspěšný a žalovaný na ně nemá právo ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. března 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně